

- Värit palasivat uskoontuloni jälkeen elämäni, kertoo Teemu Kaski, joka on vaihtanut nyrkkeilyhanskat maalaisiveltimeen. Hän maalaa mielellään suomalaista luontoa.

Nyrkkeilijä sai rohkeuden olla heikko

Kun Nyrkkeilyn Suomen mestari Teemu Kaski uskalsi tunnustaa heikkoutensa Jumalan edessä, hän sai elämänsä aivan uuden voiman. TEKSTI: HANNU KULJU KUVA: MARKUS KONTIAINEN

Nastolalaisessa metsämaisemassa kohoaa ylväänä Teemu Kasken jyrkävähirsinen talo. Se on paitsi nelihenken perheen koti, myös maalausta harrastavan Teemun ateljee ja galleria. Ympäröivä luonto tarjoaa taiteilijalle uusia aiheita jatkuvasti.

- Maalaukset syntyvät omasta hyvästä olostani, hän sanoo.

Nykyinen tasapainoinen ja hyvä olo ei ole Teemulle mikään itsestäänselvyys, päinvastoin. Nuorena hän usein peitteli pahaa oloaan. Erityisesti isän kuolema Teemun ollessa 12-vuotias koski häneen syvästi ja sai herkän pojan sulkeutumaan itseensä. Menehtyksen sai Teemun myös katkeroitumaan Jumalalle ja pelkäämään uusia menehtyksiä.

"Jos rakastan jotakuta ja menetän hänet, se sattuu, joten on parempi olla rakastamatta", hän ajatteli.

Vuosia Teemulla olikin ulospäin vahva, toisista piittaamaton ulko-kuori. Sisältöä elämään ja vahvistusta itsetunnolle hän haki nyrkkeilymenestyksestä ja alkoholista.

Nyrkkeilyn Suomen mestariksi

Nyrkkeily tuli osaksi Teemun elämää 14-vuotiaana, ja alusta alkaen oli selvää, että se oli hänen lajinsa. Valmentaja oli Teemulle myös isähahmo, joka jollakin tavalla paikkasi pojan isänkäpuuta.

- Ennen jokaista ottelua pyysin mielessäni isääni olemaan kanssani. Jumalaa en rukoillut, mutta kaipasin isän syyliä ja turvaa.

Herkkyyttään Teemu ei kuitenkaan näyttännyt muille.

- En pystynyt näyttämään todellisia tunteitani ja ihailin vahvoja ihmisiä.

Nyrkkeilyn lisäksi myös alkoholi alkoi saada enenevässä määrin sijaa

Teemun elämässä. Vaikka hän käytti alkoholia viikonloppuisin ja joskus viikollakin, hän kävi harjoituksissa säännöllisesti.

- Ennen kilpailuja pystyin jotenkin sinnittelemään selvänä joitakin viikkoja, jotta olin huippukunnossa kohdatessani Euroopan huippuja kehässä. Inhosin häviötä!

Yleensä Teemu lähtikin kehästä voittajana. Uransa aikana hän ehti nyrkkeillä 110 ottelua, joista voitti 85. Niiden joukossa oli myös viisi Suomen mestaruutta. Niistä hän voitti kolme nuorten miesten ja kaksi miesten sarjassa.

- Pidän edelleen nyrkkeilyä ja yleensä huipulla urheilua kovana juttuna, joka vaatii paljon, Teemu sanoo.

"Ei kukaan voi minua auttaa!"

21-vuotiaana Teemu oli valmis lopettamaan nyrkkeilyn.

- Ajattelin silloin, että kaikki se hiki ja tuska, haisevat treenivehkeet ja itkut ovat nyt takana. Nyt olen vapaa juomaan ja menemään.

Nyrkkeilyuran jälkeen Teemu tapasi mukavan tytön, jonka kanssa hän avioitui pari vuotta myöhemmin. Teemun alkoholinkäyttö aiheutti kuitenkin alusta alkaen erimielisyyksiä, ja hän yritti hillitä juomistaan. Hän ei ollut kuitenkaan valmis lopettamaan sitä kokonaan.

- Juovuksissa koin edes hetken olevani kokonainen ihminen, ehjä ja puhelias.

Monen turhan raitistumisyrityksen jälkeen Teemu viimein nöyrytyi tunnustamaan, että hän tarvitsee apua. Hän lähti vertaistukiryhmäänkin, vaikka sisimmästä kuului vastaväitteitä: "Minäkö muka heikko? Ei kukaan voi minua auttaa!"

Käsi nousi häviön merkiksi

Alkoholiongelmien vertaistukiryh-

mässä Teemu kohtasi itsensä.

- Siellä kaikki puhuivat itsestään ja kuitenkin juuri minun ajatuksiani.

Kun hän seuraavana päivänä meni ryhmään uudelleen, siellä puhuttiin Jumalasta.

- Silloin annoin Jumalalle anteeksi isäni kuoleman, josta olin kiukutellut Hänelle 16 vuotta. Uskalsin myöntää olevani heikko ja pyytää apua. Tiesin, ettei kukaan nauraisi minulle, vaikka itkisin. Nostin kuvainnollisesti käteni ylös, sillä kertaa häviön merkiksi, sillä oma ylpeyteni ja uhmani kivat häviön.

Tuossa hetkessä Teemu tunsikin yllä tulevan suuren voiman. Hän ei ymmärtänyt, mistä oli kysymys, sillä hän ei tiennyt paljonkaan Jumalan rakkaudesta ja voimasta.

- Paikalla oli eräs vanhempi mies, jota ihailin, ja luulin pitkään, että voima tuli hänestä.

Illasta tuli joka tapauksessa käänteentekevä Teemun elämässä.

- Sen illan jälkeen minun ei ole tarvinnut juoda alkoholia kertaakaan.

Tyhjyys hävisi sisimmästä

Raitistumisensa jälkeen Teemu huomasi kuitenkin pian, ettei vapautuminen alkoholista riittänyt tuomaan onnea, vaan hän joutui etsimään sitä edelleen. Sisäistä tyhjyyttä täyttääkseen hän pelasi rahapelejä ja alkoi tupakoida.

- Vaikka vapauduin viinasta, huomasin olevani kiinni toisissa asioissa ja olevani itsekäs ja heikko. Halu-

sin muuttua kokonaan, mutta tajusin, että en voi itse muuttaa itseäni.

Puolentoista vuoden kuluttua raitistumisesta, eräänä helmikuuisena iltana vuonna 2002, Teemun kaipaus purkautui rukoukseksi:

"Rakas Jumala, oletko oikeasti olemassa? Muuta minut, sillä kärsin tuskaa itseni takia ja vihaan itseäni ja heikkouksiani. Auta, etten loukkaisi läheisiäni."

Seuraavana aamuna eräs ystävä soitti ja pyysi Teemua helluntaiseurakunnan tilaisuuteen. Teemun ensimmäinen ajatus oli: "Minäkö menisin sinne?" Samassa hän ymmärsi, että hänen vilpittömän sydämeistä lähtenyt rukouksensa oli kuultu.

Teemu lähti tilaisuuteen, ja sinä iltana hän löysi sen, mitä oli tietämättään etsinyt.

- Siinä tilaisuudessa annoin elämäni Jeesukselle. Sama voima, jonka olin kokenut raitistuessani puolitoista vuotta aiemmin, oli tuossa hetkessä ylläni. Tyhjyys sisältäni hävisi ja koin, että Jumala on elävä.

Teemu tunsikin, ettei hänen tarvinnut yrittää mitenkään ansaita Jumalan rakkautta.

- Minulla ei tosiaankaan ollut esittää Jumalalle mitään omia ansioita. Uskalsin olla heikko ja pyytää syntejäni anteeksi. En voi millään kuvata sitä Jeesuksen rakkautta ja lämpöä, jolla Hän otti minut vastaan! Koin pääseväni Taivaan Isän syyliin, ja tiedän olevani nyt matkalla Taivaan kotiin.

"Sama voima, jonka olin kokenut raitistuessani puolitoista vuotta aiemmin, oli tuossa hetkessä ylläni. Tyhjyys sisältäni hävisi ja koin, että Jumala on elävä."